

Bosc de Can Guitet

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Can Guitet
Emplaçament Al sud-oest del Circuit de Barcelona-Catalunya

Coordenades:

Latitud: 41.563521027209
Longitud: 2.2505503892899
UTM Est (X): 437510
UTM Nord (Y): 4601587

Classificació

Número de fitxa 08135 - 60
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Arbre o arbreda d'interès
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Montmeló (10.2 Catàleg d'àrees i elements naturals de valor ambiental).
Data aprovació: dj., 08/03/2012 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Montmeló (Plaça de la Vila, núm. 1; 08160 - Montmeló)

Fitxes associades:

[Can Guitet](#)

[Jaciment de Can Guitet](#)

[Lledoner de Can Guitet](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Descripció

El bosc de Can Guitet és una massa boscosa situada al nord de la Serra de Can Cabanyes, entre Can Guitet i les restes de Ca n'Esteve. Forma part d'un mosaic agroforestal de gran valor ecològic pel municipi de Montmeló. S'hi accedeix fàcilment, des de la carretera que mena al Circuit de Barcelona-Catalunya. Ocupa una superfície d'1,53 ha.

Es tracta d'un alzinar situat a 107 m d'altitud respecte al nivell de mar, en una zona on l'orografia no presenta cap desnivell important i és de fàcil accés. És un bosc madur on hi predomina l'alzinar (*Quercus ilex* spp. *Ilex*) amb presència d'algun roure i pins, sobretot presents a l'exterior del perímetre boscós. Té un sotabosc important, però només en el sector més proper a Ca l'Esteve, a causa de la pressió antròpica. En aquest espai, tot i que no s'hi observen plantes enfiladisses pròpies de l'alzinar com l'arítjol o l'heura, si que destaca per la gran quantitat de galzeran (*Ruscus aculeatus*). D'altres espècies pròpies que s'hi observen són, el marfull (*Viburnum tinus*), l'arç blanc (*Crataegus monogyna*) i l'esparraguera (*Asparagus officinalis*).

En la zona més pròxima al camí que mena al cementiri, hi ha una plantació jove d'alzines i pins.

Bibliografia

ALBEROLA, Ginés (1892). *Mitologia vegetal. Leyendas de las plantas*. Madrid. Tipografia de Manuel Ginés Hernández. Impresor de la Casa Real. Facsímil.

MASCLANS, FRANCESC (1999). *Guia per a conèixer els arbres*, actualitzada per Oriol de Bolós - Flor del Vent Edicions.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Dins de la *2ª Trobada d'Arbres Monumentals i Singulares*. Alcalà de Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1985). *Los árboles*. Barcelona: Editorial Blume.

